

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat

La nostra terra del

EMPORDÀ

que ens uneix i ens satisfa

Preus de suscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25 »

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer d' En Joan Maragall, n.º 8.

Número solt 10 cents.

» atractat 20 »

Any VII

Figuères 6 d' Octubre de 1917.

Núm. 346.

GRANS MAGAZZENS PUIG PARIS

SASTRERIA I NOVETATS PER A HOME
GRAN BAZAR DE ROBA FETA

ESPECIALITAT EN TRAJOS SPORT
ELS MES IMPORTANTS DE LA COMARCA
PREU FIXE

PA I LLETRES

Si no fossim en un temps en que a casa nostre la passió del rabulisme denigrant fa perdre el coneixement del gran interès comú, hauríem de salutar, com a una aubada de futuritat magnifica, aqueix iniciament de renovació cultural i constructiva que formigueja sota la crosta del nostre viure.

La petita ciutat, la *Ficaaris* de Estrabon, la Figueres empedreïda dels nostres dies, dormia el son de les incapacitacions cíviques, aqueix son que Homer anomenava germà de la mort, quant al embat d'unes voluntats virils comensa a deixondir-se sentint la necessitat de recabar-se per a el seu nutriment aqueües condicions que Joaquim Costa reputava com a salvadores de tota una nació en tránsit de devallada moral: el pá i els llibres. Aliment per a el cos i vianda per a l'intelecte, dues coses essencials de la vida que fan al home fort i comprensiu per a substreure's d'influències anoreadores i que l'armen per a enderrocar l'entrebaix de la estulticia que s'oposa a la seva superació racional. La petita ciutat vā a reconquerir-se, vā a incorporar-se a ella

mateixa i en aqueixa carrera de dignificació sembla que haurien de seguir-la, amb el cor quant menys, tots els homes als qui no ha embadurnat l'esperit aqueixa posterma de la mala fe ambulanta.

I no és així. El pá i les lletres encare tenen els seus antagonics, que son l'egoisme oligàrquic i la indecencia politiqueria. Encare hi ha qui s'estima més el duru d'un sufragi que'l pá guanyat construint un poble, un got de vi electoral que un enfilall de sublimitats educadores. Encare hi há qui, despreciant el «demà», preté excitar, contra una renovació que és la vida, les canilles del cretinisme filisteu. I ¿en nom de qué? En nom del diner públic posat en perill—dirán. El diner públic, se 'ls pot contestar, per lo mateix que és públic està supeditat sempre a subvenir les necessitats del comú—i això es conceptuació d'economia rudimentaria—i no se'l menoscaba llençant-lo a la reparació d'uns torts que, arrancant del feudalisme, mantenent en els temps moderns l'increment de les classes aristàrquiques, uns torts que consisten en no tornar al poble lo que se li ha anat arrencant amb injustícies: el dret al nutriment i a la capacitat, el dret de convertir-se de esclau de lo seu en amo de lo seu, de subordinat dels altres en igual que 'ls altres,

de menys a més, de més a superior en condició de vida; i de superior en domenyador, per sa comprensiuitat comparada, de la seva propia conciència. I en quant an aquelles necessitats del comú, que en aquest cas son el pá i els llibres—les dues condicions de benestar moral i material del humil—, no tenen dret a escamotear-les amb disressats escrupols administratius els qui han fet dels seus sibaritismes privats una incitanta provocació. Sense comptar que el diner que reputen en perill—i en perill estaría, però en les seves mans—no els ha costat ni una engúnia, ni una suada, ni un debatir febrós amb l'estretor de vida particular. Ni amb que és obra equitativa treure a la productivitat els capitals inactius. Ni amb que s'imposa l'arriscament de les potencies econòmiques per a no quedar enrera de les colectivitats similars que en sa marxa progresiva van a pás de càrrega. I no és, per a lo que 's podria objectar, garantia de inmoble lo que se tindrà d'exigir per a el bastiment d'una futuritat esplendenta, sinó garantia de solvència intel·lectual i de rectitud d'intenció en els propulsors de la empresa, i això es pot tenir la certesa de que no manca.

Deia Aristòtil que cal sempre sacrificiar les petites coses a les grans.

Aquí, fins ara, hem operat el consell a l'inversa, i s'hauria d'acabar aqueixa fastigositat de les escomeses minuciosistes, com el rutinarisme invertibrat de la nostre població. Pá i lletres. Heus-aquí el toc de desordre iniciat per homes de voluntat de ferro i que caldrà propagar pels àmbits ciutadans. I dic de desordre perquè jo crec, com l'Unamuno, que quant l'ordre es la farsa oligàrquica monopolitzada pels imbecils per a perllongar un estat de coses que 'ls permet campar sobre l'amodorrament espiritual del poble, cal el desordre que galvanitza les forces populars imposadores de tot millorament social. Pá i lletres. Feina i cultura. Empréstit i Biblioteca. Això només poden combatre-ho eunuchs de capellera o goços de cacic. Nosaltres, viidents o romàntics, no podem fer altre cosa que arremangar-nos de braços i ajudar a l'embranzida decisiva. Perquè sabém que, darrera nostre, una nova Figueres ens estalona...

JOAN DESCLOT.

Col·legi Ramis

Primera ensenyància completa, eminentment pràctica.—Solfeig.—Francés.—Tenedúria de llibres.

Conferencies per a joves i senyorettes de 11 a 12 demà, i de 5 a 6, 6 a 7, 7 a 8 i 8 a 9 tarda.

Els comensos d'un ideal

Llegiu obrers!

En una de les darreres sessions del Ajuntament, fou presentada a l'aprovació del Consistori pels consellers senyors Pujulá, Burgas i Gratacós una proposició demandant una consignació en pressupost, no inferior a 1000 pessetes, per a que fos destinada a l'adquisició de llibretes de la Caixa d'estalvis o a augment de les ja existents, per a crear pensions per la vellesa per a les Societats obreres legalment constituïdes, i també, que en els plecs de condicions de les obres que realitzi d'ara endavant l'Ajuntament, es consigni la obligació per part dels empresaris, de destinar un tant per cent del preu de la ma d'obra al mateix fi.

Si, com sembla, arriba a aprobar-se la proposició, serà la primera vegada que un Ajuntament prengui a Espanya un tal acort.

Figuers havia d'esser, ahont per primera vegada prengués cos i fructifiqués aquesta idea! Congratuleu-vos en obrers! Graveu en vostra memòria aquesta data! Fixeu-vos bé, en que ja no se vos promet, sinó que se vos dona! Remarquéu que ja no se vos parla del demà solament, sinó que 's pensa en vostre avui que 's lo mes real i perentori, i se vos diu; et donaré un fonament, per a que sobre d'ell basteixis un edifici d'economies i en tots treballs presents tinguis la consolidadora visió d'una apacible vellesa.

Ja no se t'cria solament a l'entorn de la taula de café o al mitinc per a parlar-te d'ideals i fer-te somniar; bo es fer-ho, si, mes ja no es solament la boca que s'obra; ja hi ha la mà que s'allargal! A la paraula, ha comensat a seguir l'acció; congratule't n'obrer; tal mès com aquet, una nova era ha comensat per a tu en nostra Figueres.

Ja no se t'ha de dir mes qu'una cosa; sapigues ferte digne de la nova era; tal mès com aquet, la teva manera d'esser també ha de canviar. Ets de saber i pendre-ho com a exemple, qu'en els bons temps de la pau, en els Cantons d'Alemanya on mes dominaven els Radicals Socialistes, era ont hi havia menys vici i mes amor al estudi; pensa que si se t'ajuda, ets de fer-te digne de tal ajuda i tu ets d'ajudar-te també; pensa que qui confia en un demà millor, ha de fer els possibles per a alcançar-lo; no hi ha progrés sense sacrifici; si vols conquerir el demà somniat, ets de posar-hi el teu esforç sacrificant els teus goigs i les teves hores de descans.

Cal obrer, que pensis en crear-te un demà material; solament així aconseguirás l'ideal que ara sembla tant llunyà. A Figueres, s'ha iniciat per a tu un perfepte de grandesa.

La nostra majorfa sens estridències, sense cap reclam, ha portat la solució al problema de la vellesa del obrer. I aquells homes que un dia darrera altre dia venien predicant qu'ells eran representants de l'obrer, devant de la proposició de la majoria debien pensar que la seva obra xorca i negativa, no podia comptar en la seva història una pàgina tant gloria, com la que 's nostres corregionalistes han ofert a la democracia catalana, amb la pensió per a la vellesa dels obrers.

Llegiu obrers!

PROPOSICIÓ:

PRIMER: El Ajuntament incluirà en los presupuestos ordinarios para

1918 y sucesivos, una cantidad no inferior a 1.000 pesetas con destino a la creación de libretas de la Caja de Pensiones para la Vejez y mejora de las que posean obreros de esta Ciudad, a elección o por sorteo, según determine, en cada caso, una Comisión del Ayuntamiento, oyendo los representantes de los grupos obreros legalmente constituidos.

SEGUNDO: En los pliegos de condiciones que, para la realización de obras, de hoy en adelante formule el Ayuntamiento, incluirá el artículo siguiente:

«El contratista vendrá obligado a destinar un tanto por ciento del importe de la mano de obra para la creación o mejora de libretas para la vejez de los obreros».

«El Ayuntamiento o un representante suyo, de común acuerdo con un representante de la sociedad o sociedades obreras y un representante de la sociedad o sociedades patronales, determinarán este tanto por ciento».

«Para la aplicación de los artículos anteriores será necesario que las sociedades a que se hace referencia, estén legalmente constituidas».

Casas Consistoriales 28 Septiembre 1917.

Mariano Pujulá.

Juan Burgas. José Gratacós.

Tots els republicans pertorbadors, els dissidents de sempre; aquells que ja combaten an en Pi Margall, els Torroellas de Portbou; els protestants de Figueres, tant justament combatuts per el lliurepensador Bofill, ara son del «Centro Federal.»

Es, avui, el «Centro Federal» el Centre dels eterns enemics del Federalisme; els pocs federales que hi queden son capgrangers en favor dels monárquics.

Els federals, els republicans de sempre, els organitzadors de totes les victories republicanes de l'Empordà, son amb nosaltres.

Mireu-s'ho pel costat que volgueu.

La «Societat de Concerts»

Aquesta entitat, petit nucli aon s'hi fa música selecta i que per aquest motiu mereix que arrel per a fomentar la cultura, ha donat la primera sessió de la present temporada.

Els senyors Bonaterra (piano), Sans (violí), i Angelo (violoncello), executaren els Trios n.º 7 de Beethoven i en menor d'Arensky amb la seguretat de macanisme i el bon gust característics en aquells reputats artistes. Sobressurt en el Trio de Beethoven l'*'andante cantabile'* aon l'inspiració del mestre apareix amb tota la seva grandesa. Als primers compassos d'aquest temps, ja us sentiu subjugat pel geni beethoveni, creixent sempre l'interés musical i la forsa d'inspiració fins arribar al zenit de son desenrotll. Ets interpres feren feina primorosa i tingueren, que repetir aquest noble fragment.

També fou interpretat el Trio d'Arensky amb molta justesa, salvant les moltes dificultats que conté i posant de relleu els seus innombrables matisos. La *Elegia*, aon l'autor dona probes de fonda sensibilitat, va esser dita delicadament. El distingit públic va recompensar el

treball dels artistes amb forts aplaudiments, obligantels-hi a repetir la *Elegia*.

La segona part del programa va ocupar la Sonata en do sostingut menor, coneguda per «Clar de l'una», de Beethoven. En Bonaterra va ser son digne intérpret. Aquest artista va dir amb molta delicadesa l'*'adagio sostenuto'*, fent veritables filigranes d'expressió per a envoltarlo d'aquell ambient de poesia que va posar-hi el gran mestre. Va dir graciosament l'*'allegretto'* i en el *'presto agitato'* donà probes palestines de la justesa de son mecanisme. Al final de tots el temps van escoltar sorollosos aplaudiments.

Els tres artistes citats mereixen esser encoratjats en sa noble tasca en pro del gran art.

Exposició artística.

A la galeria inmediata a la Sala de Concerts hi ha una exposició de quadres al oli del pintor Francesc Puig i Vilar. Unes 40 petites telles donen una sèrie de notes en les que l'autor ha buscado variats de la natura a la que deu estimar per la cura amb que estan fetes. Dona probes de sapiguer veure el natural i de que dibuixa amb seguretat. No's deixa influir per les corrents novíssimes de la pintura, contentant-se en copiar fidelment lo que 's seus ulls veuen sense torturarlos en la cerca de visions trascendentals. Ets atormentats per la llum i l'aire voldriem trovar-hi en sos quadres una armonia de colors mes clara i mes vibrant. Posantse en el punt de vista de l'autor tenen aquestes obres la justesa indicada per la seva retina i dintre aquesta visió, els colors estan ben pastats. Ademés son simpàtics els temes tractats. Mereix un elogi el senyor Puig i Vilar.

El jove arquitecte D. Joan Bordàs exposa també tres projectes: un de Biblioteca popular i dos de Xalets. Son treballs que acrediten a son autor com a home de bon gust en aquest difícil art tan necessari per a embellir les ciutats, aon, ara i sempre, el mal gust domina d'una manera insopportable i molt mes en aquesta època en que s'està en plena divagació i que per a trovar formes noves es fan monstruositats que son veritables atentats artístics.

C.

PER A ARRENDAR.— Primer pis del carrer de Vilafant, n.º 53, amb jardí, espaioses habitacions, amb comunicació l'una amb l'altra; i amb independència absoluta, aigua, electricitat, Water, quart de bany, etc.

Informarán en els baixos de la mateixa casa.

De Port-Bou

Luisito el barbián.

Este hermano en Jesucristo, no es tan burro como suponen malas lenguas, y tiene mucha vergüenza aunque algunos piensen lo contrario. Criado al calor de la Santa Biblia, aprendió ya en la niñez el camino a seguir para ser canonizado: a sufrir con paciencia los latigazos de EMPORDÀ FEDERAL; a las tomaduras de pelo de sus mismos amigos y de sus adversarios, y a llevar con resignación sobre su testa, cualquier clase de adorno para distinguirse como mártir, del obrero, de las democracias, o de lo que sea. Es tan grande su fe y su vocación para el martirio-logio, que puesta la vista en el Nazareno, al ver descansar sobre las sienes de aquel Santo hombre una corona de espinas, concibió imitarlo, ciñéndose también una, sin reparar en la materia de que se componga.

Leed, leed los artículos de este barbián, y os convencereis, pueblo incrédulo, del gran acopio de vergüenza que tiene. Leed sus sencillos textos, ya por el firmados, ya suscritos por iniciales u otros pseudónimos, y veréis como se avergüenza de las malas actuaciones políticas; y hombre tan susceptible para el rubor, que hasta los malos procedimientos del prójimo, a él le afectan grandemente, y me se lanza como un cosaco para redimir al pueblo y purificar el ambiente de-

mocrático, no hay derecho para suponer que la hoja de sus servicios prestados a la humanidad proletaria, no sea tan blanca y pura como el caldo de teta, siendo a la par tan recto como el espaldín de un oficial, y tan justo como la bainà de aquél espaldín, siempre le dió por bainà; de ahí aquello de la burra de Luisito.

¿Y de sus recursos evaporativos que diremos? El sabe con sin igual destreza lanzar dardos a los enemigos del OBRERO, y evaporarse sin darse a conocer, recayendo así sobre los demás las glorias de sus propios escritos; y hombre que tales estratagemas le sugiere su masa encefálica, ¿puede ser un burro como alguien supone?

Pueden ser tres, tal vez piensen Vds: los Torroellas son sus asesores ¡Alto ahí! A estas personalidades no permito que nadie las aluda. Hay quién tiene la misión sagrada de aplicarles una buena dosis de masaje que les está haciendo mucha falta, desde que la lengua tanto les ha crecido, que ya les sale de su cámara, y con aquellas fricciones se les reducirá a su estado natural. ¿Qué cuando se procederá a esta operación? La ocasión, la pintan calva; a la primera oportunidad: ahora estuvo en un tris. Verán Vds: uno de ellos mintió como lo haría cualquier sinvergüenza; calumnió como pudo hacerlo un canalla, atribuyendo al Sr. García las frases de que los Vilaras promovían tantos escándalos públicos por la inmunidad que les daba las propinas que entregaban a cierto caballero de esta con cargo público. Es la décima vez que difama y luego se niega a sostener la calumnia ante el difamado. A la undécima, ya está lo del masaje, aun que luego niegue lo dicho, cual es en esos, costumbre característica.

Pues como antes decía, Luisito mal apodado por algunos celosos de sus prestigios, pandreta húngara, es hombre de talento, orador fogoso estilo *Pep de Tona*, escritor hábil a lo *Pascal*, y prudente y manso como un borrego; con tan bellas cualidades, es preciso presentarle, no como alguien lo presenta, y si como debe presentarse haciéndole justicia, esperando que mis humildes razonamientos lleven el convencimiento aún a los más incrédulos, de que este hombre de ciencia que hay quién lo cree en el suelo, sabrá con su cacumen reconquistar lo que dicen que ha perdido, incluso sobreponerse a los que con las tigresas de costura rapan la cabeza de las desgraciadas huérfanas que caen en su poder, explotándolas como esclavas por el supuesto delito de atreverse a enamorarse sin permiso de los amos. Y al hacer estas presentaciones, digo también como A. R. que nos vamos a reir: si amiguito, si cuente V. con migo; quiero ser participé de esa risa; a alguien se le desgarrrán los tejidos democráticos y sociales de tanto reír. Y a vosotros Torroellas, apasionadores de las obras, os invito también al festín de marras; quiero que también participéis de la alegría que proponen vuestros ayudantes. Aquellos nos contarán historias pasadas según anuncian *jug que miedol* y yo pasadas y presentes por no ser menos.

KARENIN.

A 25 Septiembre 1917.

J. SANS I ROQUER ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables de 5 a 50 anys del Banc Hipotecari d'Espanya al 5 per 100 anyal.

Compra-venta de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (avans S. Pau).—FIGUERES.

Sessió del Ajuntament del dia 28 de Setembre 1917.

Acords presos:

Aceptar la proposta o fallo dels quefes de la Companyia de Bombers, referent a la baixa de tres individus de la mateixa.

No acceptar la dimissió de la Junta administradora de l'esmentada, reiterant-los-hi la confiança del Ajuntament.

Que quedí per 8 dies sobre la taula el dictamen de Gobernació admitem la renúncia del Conceller Sr. Jordà i que durant aquest temps, pugan reclamar els electors sobre la mateixa.

Subasta del servei de coche fúnebre per 4 anys amb les condicions de consuetud pero augmentant la fiança fins a 300 pesetes.

Aprobar la relació de comptes del mes, menys el de la Fàbrica del Gas que queda sobre la taula.

Que quedin sobre la taula per vuit dies els projectes de pressupostos extraordinaris d'aquest any i ordinari per 1918 i així mateix una proposició dels Srs. Pujulà, Burgas i Gratacós que 'n altre lloc se transcriu.

Que quedí també sobre la taula fins a l'altra setmana l'escrit del Director de Instrucció pública de la Mancomunitat, referent a la Biblioteca popular.

Aprobar l'extracte dels acords del mes d'Agost.

Queden enterats d'haver fracassat les gestions que venia fent l'Alcalde per el lloguer d'una casa del carrer dels Tins, amb destí a classe de dibuix, per intranigència, sembla, del propietari i encarregar a la Comissió de Foment la cerca d'un nou local.

Que passin a la Comissió corresponent les instances dels Srs. Moncanut, Gou, Pallicer i dels industrials tociners i aprobar la del Sr. Minobis per a entrar rahims i fer vi i la del Sr. Dagas per a fer obres de poca importància.

**
Aquesta sessió ha sigut una de les més llargues i menys profitoses. Les ganes d'enraionar sense dir res, dels senyors Pascal i López quedaren un cop més evidenciades. Per si un assumpte—el dels matarifes i tociners—havia de passar a la Comissió de Gobernació o a la de Matadero, se va discutir de les 11 a tres quarts de dotze.

Amb lo de la renúncia del Sr. Jordà igualment se va perdre l'temps sense convencer a ningú de que 's compleixi cap precepte legal. El Sr. Moragas va demostrar esser un advocat de sequí, i tots els republicans de llautó Pascal, Luisito i Teixidor J. que estan decididament a les ordres del cacic. ¡Pobre gent i pobre poble que te tals representants!

El retir dels obrers.

Una important proposició fou presentada per nostres amics en la sessió passada d'Ajuntament.

Consisteix: Primer en destinar una quantitat anyal de mil pessetes com a

mínim per a la creació i foment de llibretes de retiro, de la Caja de Pensiones para la Vejez, per a afavorir an aquells obrers que una Comissió del Ajuntament en cada cas determini després d'escoltar als delegats dels obres legalment constituits, i segon en que els plegs de condicions que formulí l'Ajuntament per a la realització d'obres, se'n hi inclogui una, per la que l'contractista hagi de destinar un tant per cent del import de la ma d'obra an el mateix foment de les susdites llibretas dels seus obrers. El tant per cent que no's fixa hauria d'esser determinat per un representant del Ajuntament, un dels patrons associats i un dels obrers legalment constituits.

Això es un pas de debò, encare que petit, pel camí que cal seguir.

Menos escàndol, menos crits, menos insultos i mes bona feina.

Esperem que la proposició prosperarà.

El cas del Marcelí Domingo.

Igualment fou presentada pel nostre amic Pujulà en nom de la majoria i acceptada sense discussió una proposició per a que l'Ajuntament acordés, adherir-se als treballs realitzats i alentar-lo per a que continui realitzant-los, pel Excm. Sr. President del Congrés, a fi de que 's compleixi en el cas de D. Marcelí Domingo lo preceptuat en la llei de 9 de febrer de 1912 respecte al procediment a seguir en els processos dels representants de la Nació.

Ja es hora de que tothom se mogui sense por, en demanda del cumpliment de les poques lleis liberals que disfrutem.

Els pobres de sempre.

El noi López dels protestants, en la ressenya que feu de la sessió en el seu paperot subvencionat pel cacic, va omítir que aquesta proposició fos presentada pels de la majoria.

Com que ells, els de la minoria, tenen tanta feina en servir als monàrquics, no 's hi lleu de recordar-se del seu afectat paper de republicans. No es estrany que 'n totes les qüestions quedin arresegats. Després d'això, l'innoblesa i el poc seny d'escamotejar el nom de l'autor, acaba de demostrar la miseria de les seves animetes.

Aquí s'acaba la sessió i entra un tiroig de paraules, entre uns i altres. En Pujulà els hi diu: Vosté senyor Moragas, de procedència carlina, està en el seu lloc fent lo que fa; però aquests senyors, que's volen dir republicans, fent de servidors incondicionals dels monàrquics queden en ridicul. Ara es veu quins són els republicans.

—A missa us farán anar!—Crida el Sr. Vidal encarant-se amb en Pascal. En Jaumet de les Mules ja havia guillat; i en Luisito que baladrejava tant, quan en Pujulà era Alcalde, tambéahir es va escabullir.

Va quedar demostrada una vegada més la diferència entre uns i altres. Entre aquells advocats monàrquics que movien escàndol per a guanyar aixís, lo que no podien guanyar democraticament, i els nostres amics que sensa esser tant entrelats donen lligons de decencia tornem-ho dir: de decencia, fins quan s'atropella la raó i el dret, i hi hauria lloc a fer trençadissa.

Pero aquesta trençadissa ja la farà el poble republicà de Figueres rebutjant amb els seus vots an aquests gossos del caciquisme, als quals els hi sembla que les seves habilitats legals els honren com si es tractés d'obtenir un monopoli de llium, de tabac o de contribució.

Si això els hi fa pes, es que son d'una molt baixa condició incivil i al costat d'aquell regidor que passava matute entre la camisa, ja fan bona joga.

Apren poble; estudia bé i veurás que tots els que més fan el tonto contra el bon govern municipal, contra els projectes de cultura i engrandiment, qui no te una tara, en te dues.

Els Juvells, Samaruchs, i Surribas, no podien tenir millors companys de causa.

GRAN BAR PARISIEN
DE
FRANCISCO COROMINAS
Palau, 19, devant la Rambla
Aperitifs-Refrescos
Café i Licors de les millors marques

«Diada de la Rambla.»

Per iniciativa de nostre bon amic i patriota figuerenc, En Carles Casades de Codol, s'està organitzant una festa que's titularà «Diada de la Rambla» i que tindrà per objecte recaudar uns quants diners més per a la prompta realització de la reforma tant somniada de la nostra Rambla.

La Diada, segons rumors arrivats fins a nosaltres, consistirà en una festa de la flor a càrrec de distingides senyorettes de la nostra aristocràcia; i en una funció teatral per a la qual s'ha cedit ja un dels nostres teatres i en el que representarà el paper de primer actor una distingida personalitat figuerenca que fa poc temps actuà amb un èxit sorollós en el teatre «El Jardí.»

Posaré al corrent an els nostres lleïdors de lo que hi haig.

APRENENTS.—S' en necessiten, de 15 a 17 anys, en la Fundació d'En Lluís Fita. Guanyaran tot seguit.

No val a senyalar.

Nosaltres, no ho hem llegit, però ens asseguren que un diari carlí de Barcelona porta la notícia, de que En Luisito, aquest any, havia sigut el designat per a portar el pando de la processó de Sant Corneli cel·lebrada a Vilafant.

Vet-aquí el mal humor i les ganes de desbotir; pagant els plats trencats les Biblioteques...

I pensar qu'el progrés, l'educació i el saber, no hi té cap culpa amb tot això!

Rosalía Aguadé de Martí.—Profesora de 1.ª Enseñanza. Se ofrece para dar lecciones, bordar y confección de ropa blanca, en su casa y a domicilio. Calle de la Junquera, 5, 2.º

Quant se diuen les veritats...

Ens asseguren qu'el camàlic del cacic, enfadat, per no poder fer de les seves, i per que, nosaltres varem dir les coses tal com son, en la última sessió de la Diputació va despoticar contra aquesta humil publicació. Perdonem-li?

Es clar; si aquí ja tots ens coneixem. Si fins podém assegurar que aquest papelucho que s'anomena EMPORDÀ FEDERAL, mai ha cobrat del joc ni de la quantitat destinada a beneficiencia. Entesos?

Pérdua.

Dijous va fer vuit dies va perdre's un gos-llop, color gris fosc, de nom Nick.

Se gratificant generosament el seu retorn o els informes que s'en donguin.

Ultra-chic.

En aquest nombre hi va inclòs un anunci de l'acreditada sombrereria Pararols germans, que recomanem a nostres lleïdors.

SE VENEN.—Botas de varias cabudas per a posar ví.

Rahó, Narcís Pey, carrer Amplia, 22.

Figueras.

SE VEN un establecimiento de comedibles en lloc cèntric.

Rahó: San Josep, n.º 13.

Por retirarse del negocio se vende en Figueras una muy acreditada SASTREIA con géneros ó sin ellos, punto céntrico. Darán razón en la Imprenta de este periódico.

EN VENTA.—La casa con patio anexo, calle de Vilafant núm. 35, esquina a la de San Vicente, propia para habitaciones y almacenes, puesto que mide en conjunto 323 metros cuadrados. Informará el Procurador Jou.

Casa y huerta para vender en Vilaberrán.

Razón: Ancha, 18, 2.º—Figueras.

CASA.—Se ven la del Carrer de Vilafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del Sol, núm. 2.

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES
del dia 30 de Setembre al 6 d'Octubre.

NAIXEMENTS

Dia 1.—Joan Dalmau Sèculi.

» 5.—Consol Pujol Papell.

MORTS

» 30.—Concepció Saragatal Tubert, 33 a. c.

» 30.—Dolors Caudeli Coll, 8 anys.

» 1.—Joaquim Compta Heras, 5 mesos.

» 4.—Faustina Planas Isern, 1 any.

» 6.—Eulalia Pons Guerra, 81 a. v.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

Joaquim Jubert i Eliseu Jubert

(Malalties de la PELL)

CIRURGIA GENERAL

Piazza de l'Oli, 1 pral.

Telefon 205 — GIRONA

BAR «EL VERMOUTH TORINO»

DE

JAIME ROURA

SIRVE TODA CLASE DE APERITIVOS DE LAS MEJORES MARCAS

Casa especial del Vermouth

MARTINI ROSSI de Torino.

es el mejor y el mas higiénico

PRECIOS SIN COMPETENCIA

8, Subida al Castillo, 8.—FIGUERAS

BANCA Y CAMBIO

DE

J. Ferrán y Galter

(Sucesor de Miguel Colleccarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre

París y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

RECADERO

DE

FIGUERAS A PERPIGNAN
y vice-versa

Admite comisiones los Jueves y Domingos en el «Café Bar Parisién», Rambla; y calle de Perelada, 13, Figueras. En Perpiñan, Rue Grande San Martín, 71.

NO COMPREU MOLLES

sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

DE

ESTEVE VILANOVA

Carre: Ampia, 24.—FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura.—Exposición permanente.

Por

10 céntimos...

pueden mineralizar Vdés. mismos, instantáneamente el agua de mesa, haciéndola alcalina y litinada, ligeramente gaseosa, digestiva, muy refrescante y agradable, aun pura. Basta para ello hacer disolver en un litro de agua potable un saquito de

LITHINES
del
D'GUSTIN

El agua así mineralizada constituye el régimen indispensable para preservar las enfermedades y curar las afecciones de los riñones, vejiga, hígado, estómago, intestinos

Depositari únic per a Espanya: M. DALMAU I OLIVERAS

Passeig de l'Industria, 14.—BARCELONA.

Grandes Talleres de Pintura y Dorados

Enseñanza de Dibujo y Pintura

DE

ENRIQUE CASADEVALL

Horno Bajo, núm. 8.—FIGUERAS

EXPOSICION PERMANENTE

Desde 1º Octubre han empezado las clases de Corte y Confección

EN LA

Academia Parisien sistema MARTÍ

UNICA EN LA COMARCA

Profesora, P. GUSO CARRÉ

Caamaño, núm. 2, principal.—FIGUERAS.

SEÑORAS

Si quieren conservar la tersura del cutis y evitar la molestia y mal olor de los sudores locales usen a diario

HERMOSANELFA

El único antiséptico que evita infeciones por la piel después de afeitar y cura los granos es la

HERMOSANELFA

No olviden nunca pedir en las peluquerías pulverizaciones ó masajes con

HERMOSANELFA

— El único antiséptico que evita infecções por la piel después de afeitar y cura los granos es la

HERMOSANELFA

No olviden nunca pedir en las peluquerías pulverizaciones ó masajes con

HERMOSANELFA

— El único antiséptico que evita infecções por la piel después de afeitar y cura los granos es la

HERMOSANELFA

— El único antiséptico que evita infecções por la piel después de afeitar y cura los granos es la

HERMOSANELFA

— El único antiséptico que evita infecções por la piel después de afeitar y cura los granos es la

HERMOSANELFA

— El único antiséptico que evita infecções por la piel después de afeitar y cura los granos es la

HERMOSANELFA

— El único antiséptico que evita infecções por la piel después de afeitar y cura los granos es la

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS

Fábrica de Pastas finas para sopa

Calle Nueva, núm. 6 y Blanca, núm. 1

Teléfono, núm. 52

FIGUERAS.—(Provincia Gerona)

Fábrica de Hielo

Cámara Frigorífica

para detalles y condiciones

DIRIGIRSE A LA FÁBRICA

Calle Concepción, 17

Teléfono, núm. 71

FIGUERAS

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS.

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.